

KONST | RECENSION

Stämningsmättad sommar i två väsenskilda utställningar på Wanås

PUBLICERAD 2021-05-29

Martin Jacobson, Kulissmålningar från "Queen of fucking everything". Foto: Edvard Hansson

Wanås konst visar denna sommarsäsong väsensskilda utställningar av Rana Begum och Martin Jacobson. Men Birgitta Rubin ser gemensamma nämnare i deras förmåga att hantera stora format.

Birgitta Rubin
Text

Läs senare

Sommarutställningarna på Wanås är i år så olika att de kan ses som motpoler. Rana Begum, född i Bangladesh och uppväxt i en muslimsk familj i Storbritannien, arbetar med ett abstrakt, minimalistiskt uttryck och plats specifika skulpturer av lokala material. Svensken Martin Jacobson är en maximalist med ett figurativt och eklektiskt bildspråk, som här visar kulissmålningar skapade för ett helt annat sammanhang – Jonas Gardells scenshow ”Queen of fucking everything”.

Men de jämnåriga konstnärerna har två saker gemensamt, de är båda kolorister och kan hantera storskaliga format. Nytt för säsongen är även det pedagogiska projektet ”In habit”, där skolelever fått skapa sina drömhus i kartong, vägleda på distans av det filippinska paret Isabel och Alfredo Aquilizan. Det har blivit ett kollektivt, klättrande husberg på konsthallsvinden, med öppenhjärtliga kommentarer av barnen.

Martin Jacobson, "Katedralen", i långlogen på Wanås Foto: Mattias Givell

I långlogen intill, med 14 meter i takhöjd, omsluts publiken av Martin Jacobsons enorma kulissmålningar. Men hans scenbild av Brunelleschis berömda dom i Florens var ännu högre, 16 meter (!) och därtill nio meter bred, så några sidostycken har lagts ner. Men det förftar inte det mäktiga intrycket.

Det första blickfånget är en vy vinklad uppåt i den enorma kupolen, badande i ett artificiellt ljus. Snett emot tronar ett sagoslott à la Disney i en rosaskimrande soluppgång och på kortsidorna olika motiv med symboliska svanar.

Martin Jacobsons kulissmålning i långlogen på Wanås Konst. Foto: Mattias Givell

Jacobson ägnade över ett år åt uppdraget och har handmålat allt själv, så utförandet är professionellt. Precis som i sitt stafflimåleri krockar han konsthistoriska, mytologiska och populärkulturella referenser. Här får han också draghjälp av den sakrala, stämningsmättade miljön i logen från 1700-talet.

Min enda invändning här gäller Gardells inblandning i visningen. Han har på senare år dykt upp i konstsammanhang och har i sina multipla roller som författare, artist och konstsamlare obehindrat fått möjlighet att stärka sitt varumärke. Dock har dessa scenbilder

växt fram i en dialog mellan Gardell och Jacobson, och att han stöttar konstnärer är förstås positivt, särskilt i dessa svåra pandemitider.

Bild 1 av 2 Rana Begum, "No. 1068 Pipes_O", i Wanås slottedamm.
Foto: Mattias Givell

Just smittskyddsreglementet har hindrat Rana Begum från att resa till Wanås i år men hon har varit på plats tidigare – och fått sig tillsänt materialprover och filmbilder från installationen av sina tre utomhusverk. Och trots alla hinder har hon skickligt lyckats integrerat sina skulpturer i slottsparken.

Begum fastnade för att Wanås tidigare haft ett tegelbruk på godsets ägor och har genomgående arbetat med den brända leran, som har en stark ställning i skånsk tradition. I slottedammen har hon låtit bygga en pyramid av dräneringsrör, som speglar sig i vattnet och därtill plockar upp former i den omkringliggande arkitekturen.

Formmässigt enkelt men effektivt. Den dagen jag besökte Wanås rådde vindstilla gråväder och speglingarna även av molnen gav slottsmiljön en drömlig prägel.

Begums verk bygger på att betraktaren förflyttar sig och är uppmärksam på visuella färg- och formskiftningar när perspektiven förändras. I en glänta längre in i parken har hon placerat en armé av tvåkupigt tegel, stående i givakt på marken. Den ena sidan är bemålad med en solgul färg, den andra är tuggummirosa, vilket ser syntetiskt ut i grönskan. Men det är smått magiskt hur tegelpannornas färgnyanser växlar med olika synvinklar, beroende på optiska effekter.

Rana Begum, "No. 1066 Bricks" i Wanås slottspark. Foto: Mattias Givell

Konstnärens finaste bidrag är dock den nyanlagda, permanenta gångstigen, 300 meter lång, som leder publiken ut i skulpturparken. Här har Begum skapat ett geometriskt mönster av repeterade triangelformer i svart, vitt och brunrött marktegel, med utskjutande partier där besökarna kan kliva åt sidan och kontempera den majestätiska omgivningen.

Begums verk är alla övningar i seende, med rytmiska repetitioner som skapar ett meditativt lugn. Inne i konsthallen får hugade besökare träna sig i just detta i en interaktiv installation, som konstnärer utvecklat under coronaisoleringen. Allt som behövs är ett rutat papper, vattenfärger och fokus på uppgiften. En ”tillflykt undan pandemikaoset” som Rana Begum generöst skänker oss.

ÄMNET I ARTIKELN

[Konst](#)

+ Följ

[Konstrecensioner](#)

+ Följ

TEXT

Birgitta Rubin

+ Följ

Utställningar

Rana Begum

Martin Jacobson

Wanås konst, Knislinge. Visas till och med 7/11 (konsthallen öppen till och med 29/8).

Publicerad: DN, 2021-05-29

<https://www.dn.se/kultur/stamningsmattad-sommar-i-tva-vasenskilda-utställningar-pa-wanas/>